

Anm. § 301, 2. og 3. Stk., flyttes hen i Kapitel 29.

§ 191, jfr. Forslagets §§ 302, 790 og 792, 1. og 2. Stk.
= § 302.

§ 192, jfr. Forslagets §§ 303 og 793.
1. Stk.: „I borgerlige Sager have Syns- og Skønsmænd at bekræfte deres Syn o. s. v.“, som § 303.

2. Stk.: „I Straffesager finder saadan Bekræftelse som i første Stykke nævnt kun Sted under Domsforhandlingen, samt naar Mændenes Erklæring eller Forklaring maa ventes at skulle benyttes som Bevis under denne uden personligt Møde af Mændene selv; i sidste Tilfælde skal et Retsvidne saa vidt muligt tilkaldes overensstemmende med § (57), saafremt en særlig Rets skriver ikke er til Stede.“

§ 193, jfr. Forslagets §§ 304 og 795.

1. Stk. = § 304, 1. Stk.

2. Stk.: „Dog kan Retten, naar dette er muligt og efter Omstændighederne kan bidrage til Sagens Fremme, udnævne andre Syns- eller Skønsmænd, enten straks eller naar de anordnede Tvangsmidler forgæves ere anvendte. I borgerlige Sager kan dette dog kun ske efter Begæring af vedkommende Part, der i saa Fald ikke kan forlange yderligere Tvangs Anvendelse mod den eller de genstridige Syns- eller Skønsmænd.“

§ 194 = Forslagets § 305.

§ 195 = Forslagets § 306.

§ 196 = Forslagets § 307, 1. Pkt., og 799.

Anm. § 307, 2. Pkt., flyttes til Kapitel 31.

§ 197 = Forslagets §§ 308 og 794.

§ 198 = Forslagets § 797, dog at der i Linie 1 efter „Efterforskningen“ indskydes „i Straffesager“.

§ 199, jfr. Forslagets §§ 309 og 798.

1. Stk. = § 309, 1. Stk.

2. Stk.: „Disse Ydelser eller, hvis de ikke kunne anslaaes bestemt, passende Forskud paa dem, skulle i borgerlige Sager tilbydes forud. I Straffesager kunne Mændene ved Udmeldelsens Forkyndelse“ o. s. v., som § 798, 3. Stk.

3. og 4. Stk. = § 309, 3. og 4. Stk.

§ 200 = Forslagets § 310.

Kapitel 19.

Rettens Raadslagninger og Afgørelser.

§ 201, jfr. Forslagets §§ 219, 761 og 900.

1. Stk. = § 219, 1. Stk.

2. Stk. = § 219, 2. Stk.

3. Stk.: „I en Sags Afgørelse kan ingen Dommer eller Nævning deltage, som ikke har overværet de mündtlige Forhandlinger i deres Helhed. Naar i en Straffesag, som behandles ved Landsret, en Dommer eller Nævning faar Forfald eller af anden Grund maa fratæde, efter at Domsforhandling er begyndt, kan denne fortsættes for henholdsvis fire Dommere eller elleve Nævninger eller for fire Dommere og elleve Nævninger; Dom kan dog, naar der kun er fire Dommere, kun afsiges, naar tre af dem ere enige i Afgørelsen.

Ved Forhandlinger, som forudsættes at blive af længere Varighed, kan Formanden i en Ret, som bestaar af flere Medlemmer, bestemme“ o. s. v. som i § 900.

§ 202 = Forslagets § 220, dog at der i Linie 1 efter „tre“ indskydes: „i Straffesager mindst fem“, og at der i Linie 2 efter „Medlemmer“ tilføjes: „jfr. dog § (201)“.

§ 203, jfr. Forslagets §§ 221, 762 og 923, 2. Stk.

1. Stk. = § 762 1. Stk.

„Danner der sig i en Straffesag om det samme Spørgsmaal flere end to forskellige Meninger, af hvilke ingen er i Flertal, blive de for Sigtede ugunstigste Stemmer regnede sammen med de nærmeste mindre ugunstige, indtil der udkommer Stemmerflerhed. Er det tvivlsomt, hvilken Mening der er den ugunstigste for Sigtede, bliver der afstemt særskilt herom.

Særskilt Afstemning finder ligeledes Sted, naar der opstaar Meningsforskel om, hvorledes Spørgsmaalene skulle stilles, eller om Afstemningens Resultat.

Den vedtagne Afgørelse føres i Pennen af Rettens Formand eller af den af de i Afgørelsen deltagende Dommere, hvem dette Hverv af Formanden overdrages. Stemmetallet maa ikke optages i Rettens Afgørelser.“

§ 204 = Forslagets § 763, 1. Stk., 2. Pkt.

§ 205, jfr. Forslagets §§ 227 og 763, 1. Stk., 1. Pkt. og 2. Stk., 1. Pkt.
= § 227 med følgende Ændringer: